

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Liber De Regno Dei, De Qvo Christvs Loqvvtvs Per Dies
quadraginta**

Flavin, Melchior de

Parisiis, 1566

De externo & publico sacerdotio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29986

DE REGNO

omnia veteris legis sacrificia ex August. 10. de Ciuit. & de fide ad Petrum 20. lib. contra Faustum & 1. lib. contra aduersarium legis & prophetarū. Vnde nos quos creauerat Dominus ad sacrificandum ei hostiam laudis, vt eum cognosceremus & amaremus, nihil horum possumus prestare sine Christo, & eius sacrificio. Hactenus de sacerdotio spirituali, & sacrificiis expiatorio & eucharistico.

CAP. 37 *De externo & publico sacerdotio.*

Non est recens hæresis asserens omnes Christianos esse sacerdotes. Hęc enim in ipso nascētis ecclesiæ exordio, præcipuè à morte Apostolorum, superfeminata est à fatore zizaniorum diabolo ex Tertuliano, de præscriptionibus hæreticorum, & Cypriano epistola 9. 3. lib. ad Rogatianum episcopum. Eam hæresim reduxit in medium Mart. Luth. lib. de capt. Babylonica. Vnde pro cognitione huius notandum venit quod à principio orbis conditi, fuit differētia inter sacerdotes, reges & vulgus, Primus homo Adam constitutus est à Deo rex orbis. Gen. 1. & Psalm. 8.

Gen. 1.
Psalm. 8.

qui

qui postmodum facta promissione de Christo venturo, qui sua morte contereret regnum peccati & mortis, per fidem Christi recepit spiritum sanctum. per cuius vndionem factus est sacerdos & rex, qui demum ccepit sacrificare Domino, vt per sacrificia illa externa, protestaretur fidem vnus sacrificij Christi, per quod saluatus est, à quo sine scriptura vsque Moysen didicerunt omnes posteri eius, sacrificare Abel, Enoch, Noe, Abraham, Isaac, Iacob, &c. Hinc factum est, vt omnes primogeniti populi Dei, exēplo Adę essent sacerdotes & reges, seu Domini aliorum. Melchisedech enim, Gen. 14. *Gen. 14.* quem dicunt Hebræi fuisse Sem primogenitum Noe, erat Rex & sacerdos: sic & Gethro. Exo. 3. & 18. vsque ad Ruben primogenitū Iacob, qui suis sceleribus amittit primogenituram, vnde regnum datū est tribui Iuda, & sacerdotium tribui Leui. Gen. 49. Tanti enim erat apud Gentes sacerdotalis illa dignitas, vt multi reges sibi sacerdotium vendicarent: vt patet de Magis Matt. 2. qui ex Chrysostomo *Matth. 2.* erāt reges Persici, qui ex hystoria tripart. erant etiam sacerdotes. Itaque erant Phi-

August.
20. lib.
aduersa
os quos
ndum ei
ceremus
nus pre
cio. Ha
& sacrifi

dotio.

asserens
e sacer
o nascē
rācipuē
inata est
x Tertu
ticorum,
Rogatia
e reduxit
pt. Baby
ius notā
rbis con
tes, reges
constitu
Psalm. 8.
qui

Iosophi reges & sacerdotes, Dardanus, Priamus, reges Troianorum erant sacerdotes. Vnde Poëta:

*Rex Anius rex idē hominū Phæbiq; sacerdos
Vitis & sacra redimitus tempora Lauro.*

Apud Hebræos enim erat, & regnum verum, & sacerdotium: non tamen omnes

Deut. 17.
Exod. 28.
Num. 4.

erant reges. Deut. 17. & lib. Reg. nec omnes sacerdotes Exo. 28. & Num. 4. Vide

Num. 16.
2. Reg. 6.
2. Paral. 28.
1. Pet. 2.

quā inmaniter est animaduersum à Deo in eos, qui nisi sunt sibi munus sacer-

dotale, arrogare: vt patet Num. 16. 2. Reg.

6. 2. Paral. 28. Ideo illa Petri sententia quā

adducit hæreticus. 1. Petr. 2. vos estis ge-

nus electum, regale sacerdotium. desump-

pta est ex Exo. 19. & dicta erat Iudæis. si

ergo omnes Christiani sint sacerdotes,

externi erunt & reges, & apud Iudæos

omnes fuissent & reges sacerdotes: quod

statim probauimus falsum. Nam soli de

tribu Leui erant sacerdotes, & de tribu

Iuda reges. Vnde in nouo testamēto pri-

mi sacerdotes à Christo pontifice ordi-

nati sunt super corpus eius verū. Luc. 22.

Luc. 22.

Hæc quotiescunque feceritis, in mei me-

moriā facietis: hoc facite in meam cō-

memorationem. Hoc, videlicet offerre

mystice, benedicere mystica benedictione, id est consecrare, recipere, distribuere, orare, & gratias agere. Super corpus autem mysticum Christi, id est ecclesiam, præbita est illis sacerdotalis potestas. Ioã. Ioan. 20. 20. Quorum remiseritis peccata, & quorum retinueritis, &c. Demum successores Apostolorum ordinati sunt ab eis, & eorū successoribus. ad Tit. 1. & 1. ad Tim. Tit. 1. 4. unde 1. ad Corint. 14. Nunquid omnes 1. Tim. 4. Apostoli? nec quidem omnes sacerdotes. nemo quippe sibi sumit honorem, nisi qui vocatus à Deo tanquam Aaron. Hebr. 5. Qualis esset *πολιτεία* si omnes essent reges? contra doctrinam Pauli Rom. Rom. 13. 13. & 1. Petr. 2. 1. Petr. 2. Item si omnes essent sacerdotes? Nam secundum hæreticos episcopus non differt à sacerdote, omnes ergo essent episcopi, contra illud Act. 20. & Act. 20. Hebr. 13. Inter Gentiles enim semper extitit differentia: inter sacerdotes & vulgus, quod perspicuum est ex Genes. 47. & Gen. 47. historiis Ethnicorum. de quo Hieronym. contra Iovinianum. ad destruendam enim legem nihil magis conducit quam abolere sacerdotium Hebr. 7. unde Cyprian. ad Cornel. papam. epist. 3. lib. 1. Neque

enim aliunde hæreses ortæ sunt, aut nata
 scismata:quàm inde quod sacerdoti Dei
 non obtemperatur, nec vnus in ecclesia
 sacerdos ad tempus & ad tempus iudex
 vice Christi cogitatur cui secundum ma-
 gisteria diuina obtemperet fraternitas
 vniuersa. Item Cypr. planè episcopi non
 de voluntate Dei fiunt, qui extra eccle-
 siam fiunt, sed contra dispositionem &
 traditionem euangelij fiunt, sicut Domi-
 nus per Oze. 8. Ipsi regnauerunt, & non
 ex me. Et Esa. 8. væ filij desertores, vt face-
 retis consilium, & non ex me. Vt autem
 in summa concludam, qui sunt de regno
 Christi, vocantur dij. Ioan. 10. similes an-
 gelis. Matth. 22. Reges omnium quod pa-
 tebit in manifestatione regni Christi. Re-
 gnum & sacerdotium erunt æterna, sicut
 & Christi. soli illi vocãtur sancti. Rom. 8.
 Eph. 1. amici Dei Ioan. 15. Fratres Christi
 Hebr. 2. & Matth. 25. cohæredes Christi.
 Rom. 8. & Gal. 4. sunt oues ouilis Christi
 pastoris Ioan. 21. matres Christi. Matth. 12.
 quibus obedit ad nurum. Ios. 10. obedi-
 te Deo voci hominis sunt veri & soli no-
 biles. Nã vera nobilitas est virtus ex phi-
 losophis, poetis, Hieronymo ad Celan-

Oze. 8.
 Esa. 8.

Ioan. 10.
 Matth. 22.

Rom. 8.
 Ephesi. 1.
 Ioan. 15.
 Hebr. 2.
 Matth. 25.
 Rom. 8.
 Galat. 4.
 Ioan. 21.
 Matth. 12.
 Ios. 10.

tia
 14.
 He
 gn
 no
 lita
 ni a
 fuer
 qui
 ne
 lè v
 tet
 & i
 tari
 stab
 gib
 ciu
 que
 est l
 gni
 nun

tiam: sed nulla est virtus sine fide. Roma. Rom. 14.
 14. Hebr. 11. Sunt inquam ciues cœli Eph. 2. Hebr. 11.
 Heb. 13. En quanta dignitas est esse de re- Ephes. 2.
 gno Christi, de quo Coloss. 1. Transtulit Heb. 13.
 nos in regnum filij dilectionis suæ. Coloss. 1.

De legibus regni Christi.

C A P. 38

IN omni regno & Republica
 sunt pernecessariæ leges ad
 religionis disciplinam, & quæ
 conducant ad salutem & vti-
 litatem humanam. Nam aliqui sunt pro-
 ni ad virtutem, ex dispositione vel con-
 suetudine, aut potius munere diuino,
 quibus satis est doctrina & admonitio-
 ne. Alij verò proni sunt ad vitia, qui faci-
 lè verbis moueri non possunt, quos oportet
 vi & metu cohiberi, ne aliis officiant:
 & ipsi assuescant virtuti, vt tandem volū-
 tariè præstent: quod antè vi & metu præ-
 stabant. 1. Polyt. & Cic. 3. de legib. Sine le-
 gibus enim non potest stare domus, non
 ciuitas, non hominum genus, non deni-
 que mundus. Lex enim (ex Chrysippo)
 est humanarum diuinarumque rerum co-
 gnitio, recti iussio, prauique depulsio: do-
 num Dei, dogma hominum sapientum,

Isidor. 5. E-
 thimo. in c.
 erit 4. dist.
 in cōsuetudo
 1. dist.